

Zdaniem skarżących należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji na podstawie art. 263 TFUE, z uwagi na naruszenie przez Parlament obowiązku uzasadnienia, gdyż przedstawił on niedostateczne uzasadnienie w odniesieniu do technicznej oferty skarżących, w drodze której uczestniczyli oni w spornym przetargu.

Skarżący twierdzą, że uzasadnienie podane w odniesieniu do punktacji przyznanej ich ofercie technicznej oraz ofertom innych oferentów w ramach części 3 spornego przetargu w związku z niektórymi cząstkowymi kryteriami udzielenia zamówienia nie umożliwia im zrozumienia powodów przyznanej punktacji ani też cech i zalet ofert innych oferentów. Skarżący twierdzą, że gdyby dysponowali dostatecznym uzasadnieniem punktacji przyznanej ich ofercie technicznej, mogliby skuteczniej poprowadzić swoją obronę.

Skarżący twierdzą także, że Parlament nie zastosował się do dokumentacji dotyczącej zamówienia (specyfikacji istotnych warunków zamówienia i dodatkowych wskazówek), sporządzonej przez sam Parlament, w związku z metodą oceny ofert ekonomicznych oferentów, która to dokumentacja jest dla niego wiążąca. W ten sposób Parlament naruszył również rozporządzenia finansowe i odpowiednie rozporządzenie wykonawcze, na podstawie których instytucja zamawiająca prowadzi postępowanie zgodnie z dokumentacją dotyczącą zamówienia i z poszanowaniem ogólnych zasad prawa Unii.

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2014 r. – VTB Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-734/14)

(2015/C 016/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VTB Bank OAO (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciele: M. Lester, barrister, C. Claypoole, solicitor, oraz adwokat J. Ruiz Calzado)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFEU, decyzji Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. ⁽¹⁾, rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. ⁽²⁾, decyzji Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. ⁽³⁾ oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. ⁽⁴⁾ w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej;
- stwierdzenie bezprawności/braku zastosowania, na podstawie art. 277 TFEU, art. 1 decyzji Rady 2014/512/WPZiB, art. 5 rozporządzenia nr 833/2014, art. 1 decyzji Rady 2014/659/WPZiB oraz art. 1 ust. 5 rozporządzenia nr 960/2014.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niepodania przez Radę odpowiednich i wystarczających powodów umieszczenia skarżącej w wykazach ujętych w decyzji Rady 2014/512/WPZiB, rozporządzeniu Rady (UE) nr 833/2014, decyzji Rady 2014/659/WPZiB oraz rozporządzeniu Rady (UE) nr 960/2014 (zwanym dalej „zaskarżonymi środkami”). Rada ma obowiązek podania konkretnych powodów, dla których postanowiła objąć dany podmiot środkami ograniczającymi. Rada w żaden sposób nie uzasadniła swojej decyzji o objęciu skarżącej zaskarżonymi środkami, względnie nie podała odpowiednich/prawidłowych powodów, dla których postanowiła umieścić skarżącą w ww. wykazach, ani nawet nie powiadomiła skarżącej o jej umieszczeniu w ww. wykazach, uchylając tym samym ciężącemu na niej obowiązkowi.

2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez Radę oczywistego błędu poprzez uznanie, że skarżąca spełnia kryteria umieszczenia jej w wykazach ujętych w zaskarżonych środkach. Skarżąca nie jest zarządzana przez państwo rosyjskie ani nie ma „wyraźnego uprawnienia do wspierania konkurencyjności gospodarki rosyjskiej, jej dywersyfikacji i zachęcania do inwestycji”;
3. Zarzut trzeci dotyczący uchybienia przez Radę obowiązkowi zapewnienia skarżącej prawa do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej. Rada nie powiadomiła skarżącej o umieszczeniu jej nazwy w wykazach ujętych w zaskarżonych środkach ani nie podała powodów, dla których postanowiła objąć ją tymi środkami; nie przedstawiła też żadnych dowodów na poparcie swoich zarzutów ani nie umożliwiła skarżącej przedstawienia stanowiska w tym względzie, naruszając tym samym prawo skarżącej do obrony oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej przed Sądem;
4. Zarzut czwarty dotyczący nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego naruszenia przez Radę praw podstawowych skarżącej, w tym prawa od ochrony własności, prawa do prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawa do ochrony dobrego imienia. W szczególności objęcie skarżącej zaskarżonymi środkami stanowi nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenie prawa skarżącej do poszanowania jej mienia oraz niezakłóconego korzystania z niego zagwarantowanego w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskich oraz w art. 1 pierwszego protokołu dodatkowego do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a także ograniczenie prawa do ochrony dobrego imienia;
5. W odniesieniu do zarzutu bezprawności, zarzut pierwszy, zgodnie z którym art. 1 decyzji Rady 2014/512/WPZiB, art. 5 rozporządzenia nr 833/2014, art. 1 decyzji Rady 2014/659/WPZiB oraz art. 1 ust. 5 rozporządzenia nr 960/2014 są bezprawne, ponieważ nie są niezbędne ani proporcjonalne w stosunku do celów, jakie mają zostać osiągnięte dzięki zaskarżonym środkom, a mianowicie wywarcia nacisku na rząd rosyjski w celu zmiany jego polityki w sprawie Ukrainy.
6. W odniesieniu do zarzutu bezprawności, zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżone środki naruszają zobowiązania Unii Europejskiej na gruncie prawa międzynarodowego, w tym zobowiązania na podstawie art. II ust. 1, art. XVI i art. XVII GATS, a także szereg postanowień umowy o partnerstwie i współpracy zawartej między Wspólnotami Europejskimi a Federacją Rosyjską. Ponadto zaskarżone środki prowadzą do naruszenia przez państwa członkowskie ich zobowiązań na podstawie traktatu o przyjaźni, handlu i nawigacji oraz na podstawie innych podobnych traktatów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 229, 31.7.2014, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 229, 31.7.2014, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 271, 12.9.2014, s. 54.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 271, 12.9.2014, s. 3.

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2014 r. – Chung-Yuan Chang przeciwko OHIM – BSH (AROMA)

(Sprawa T-749/14)

(2015/C 016/68)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Peter Chung-Yuan Chang (San Diego, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A.Sanz-Bermell y Martinez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Monachium, Niemcy)